

OPINIE SEPARATĂ

Prin Decizia nr.873/25 iunie 2010, Curtea Constituțională a constatat că, dispozițiile art.1 lit.c) din Legea privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor sunt neconstituționale în raport cu prevederile art.124 alin.3 și art.132 alin.1 din Constituție.

Obiecțiile noastre privesc mai două aspecte.

Din conținutul art.124 alin.3 din Legea fundamentală, referitoare la înfăptuirea justiției independența financiară a judecătorului reprezintă o componentă de esență a independenței puterii judecătorești. Remunerația judecătorilor reprezintă o compensație, care ține cont de responsabilitățile profesiei de judecător, cât și de regimul strict al incompatibilităților stabilit prin Constituție, cât și prin Legea nr.303/ 2004, republicată. În cazul pensiei judecătorilor, aceste incompatibilități nu se mai regăsesc. Pensia judecătorilor are două componente, o componentă contributivă, care se suportă de la bugetul asigurărilor sociale de stat și o componentă distributivă, care se suportă din bugetul de stat. Prin Decizia CCR nr.20 din 2 februarie 2000, se statuează că acest quantum reprezintă o compensație pentru situațiile dificile în care au lucrat aceste persoane.

Având în vedere incidența art.53 din Legea fundamentală și comentariul pe care Comitetul pentru drepturile economice, sociale și culturale le-a formulat cu privire la obligațiile generale ale statelor părți față de persoanele în vârstă, considerăm că, se impune un statut de egalitate. În Comentariul general nr.3/1990 alin. 12, același comitet a subliniat că, inclusiv în vremuri de constrângeri, impuse de resurse severe, statele părți au obligația de a proteja membrii vulnerabili ai societății. Ori, beneficiarii pensiilor speciale, inclusiv magistrații, nu aparțin categoriei de membrii vulnerabili ai societății.

JUDECĂTOR

IULIA MOTOC